

LES AGÜELES DEL CATRET

- Conxa, Conxa! (Ja m'estranyava a mi que esta no vinguera a doctorjar-ho tot).
- Xica, Rosarito, quant de temps sense parlar. ¿Qué fas per ací?
- Ai, en quant han dit que ja es podia vore-ho tot, me'n he vingut cap a l'Ermita. Tu saps com ha quedat?
- Veges, sempre pensant que qualsevol dia ens cauria al cap i ara està que no la coneix ningú. Tu has baixat a la coveta?
- Lo primeret. I que no feia anys ni res que no havia pogut baixar. Ai la Marededéu, està tot tant lluent que enguany no sé si voldrà anar al poble.
- Dona, això crec que sí. La baixaran com tots els anys i li farem la novena i l'ofrena de flors, que esperem que siga millor que la del pobret Sant Pasqual, i la processó i totes les coses com sempre.
- Clar, clar, i berbenes, paelles i el bou per la plaça.
- Voldràs dir el bou per la vila.
- No, no, per la plaça La Vila en tot cas. Tu creus que el bou se'n anirà cap a la part estreta tenint a la plaça tan gran amplària?
- Sí que és veritat, i el cas és curiós: als franciscans han fet el corralet, a la placeta la Puríssima l'abeurador, i ara l'embolà al mig dels porxes. Ai, i a lo millor al Casino Nou faran el "muro de Berlín" tot de fusta per a que no puga entrar ningú a vore els bous.
- Vols dir? Ja vorem si puja algú que altre enxufat. Ara que, si anaren tots els socis ens podrien caure damunt.
- Veges quins deslligos, per un trocet de plaça que tampoc ja no és com era. Tallaran el tràfic, faran pols els jardinetes i el monument, ho embutiran tot i destorbaran a mig món que pot anar. Coses de la Comissió de Festes.
- Eixa és una altra. Quines ganes de canviar coses sense fer-ne de bones. Em sembla que més de ú d'eixos voldrà presentar-se a les pròximes eleccions municipals.
- Ja està bé si tenen ganes. Així deixaran de fer de "consejal pos-tís" i treballaran de veritat.
- Ara que, pensant-ho bé a mi em sembla millor això de fer la Vila cap a la dreta.
- Com que fan la Vila a la dreta?
- Sí, dona, mirant cap a l'Església.
- Puix no la mires tant que el mossén creurà que vas a criticar-lo, que en tantes coses que ha fet, encara hi ha qui ho troba malament.
- Jo! Déu em lliure! Jo mai en la vida critique res, tu ho saps bé que em coneixes. El que vull dir és que poquet a poquet prompte tindrem la Vila davant la nostra Casa i no sereu les úniques en poder vore el bou, que en això teniu bula.
- Ja t'agradaria, ja. Però no sé si arribarà a tant que a la plaça de Sant Pasqual mai no han fet de bous.

- Mira que coneixes poc la història del poble. Tu faràs com molts que es compren totes les revistes i els llibres que parlen de Vila-real i després mai se'ls lligen. A la plaça Sant Pasqual és on es feien els primers bous reals, a on ara és el jardí. I que no tenien guerres els frares i el poble pel dret de posar els cadafals, que m'ho ha contat tot el meu nebot Sisquet.
- Sí que et faràs sabuda. I renyien com les teues i les meues que sempre ens posem de verd?
- Paretut. Però no em parles de verds que això també és un embolic. Abans les "zones verdes" només eren el Jardí, la Glorietta, els tarongerars i el termet. Ara ja no ho saps. On hi ha un raconet, pinet; on una placeta, maceta; on n'hi havia un carrer ample, "las piràmides d'Egipte" i un altra "zona verda", el mercat de la verdura, diu que cap al Llaurador.
- Dona, això ja lliga una miqueta més, però part del poble ho tindrem molt alt.
- Més alt ho tenen al mercat de les bajoques que n'hi ha qui no pot alçar els sacs.
- Ai, serà l'única manera que puguen les bajoques. Xé, i tant de temps que l'han estat fent, a cap llaurador se li havia ocorrit de medir-ho i parlar. Tants entesos i sabuts com han sortit al darrer moment.
- No, si alt només és per un costat, però ningú no vol descarregar per la banda on fa sol, xiqueta. En totes parts n'hi han classes. El mateix que els rajolots que estan ficant als carrers "passionals".
- Peatonals, burra, que tot ho trabuques. La paraula vol dir "pe a to", és dir, "pe a to" aquell que vaja a peu, "pe a to" aquell que es passetge, "pe a fastidiar a to" aquell que tinga que portar coses si viu allí.
- Com se diga, xé. Però mira si n'hi han classes: als carrerons rajoles de fang a prova de pissarrades, al carrer la Sang els "sànganos" de color blau que els veïns ja no saben com llevar la brutícia dels forats dels dibuixos, a vora séquia rojets per a conformar a tots i ara, al carrer Major, com son veïns de primera categoria, n'han ficat un "especial" de mig dol.
- Com de mig dol, xica?
- Sí, blanc i negre, supose que per acompanyar al sentiment als qui posaven el cotxe per allí, o per a fer combinació amb el "pallis" de la penya "El goleró".
- A eixos, com tinguem les festes plovedores els hauran de canviar el nom per "El goteró" que ja vas vore com els va quedar el dia de la ploguda al maig.
- No t'acalores, diran quatre paraulotes per l'arremulló i en pau.
- De paraulotes més de quatre en diria jo als porquets que quan a les eleccions varen embrutar amb els seus retratos totes les papereres del poble, que encara no les han rascat.
- Filla, seria que no podrien arribar més alt.
- Xé, si son curts de talla que es compren una escala que a on volien si que arribaven. Ara ells no n'han agarrat cap, i el poble encara està brut.
- Ai, això no és per culpa d'ells només. Que n'hi han molts que els ajuden amb les bosses del fem, les pipes i els paperets. Això de la higiene i de l'educació encara ho tenim fora d'hora.
- Es que ací al poble tenim molts horaris: hora nacional, que és la del telediari, hora de Canàries que no sé mai si es davant o darrere, i hora de concejal que és quan comencen els actes de les festes.
- Eixa sempre va atrasada. Com el Majoral arriba tard, els Menors encara arriben més.

- Xé, és veritat això que ha venut l'Ermita i s'ha comprat la Majorasga?
- Tù també t'ho creus tot. Qué te creus que a Ca la Vila poden fer tot el que els done la gana? Qualsevol dia haurà de desmentir que no ha venut el Mercat i que no s'ha comprat el campanar. N'hi ha uns quants que es rosseguen els punys d'enveja i no paren de dir femades.
- Això tindrà algo que vore amb "l'aròtica del poder"?
- "Aròtica"?
- Xica, no ho sé. Però des de que van entrar estos joves hem tingut matrimonis, cerimònies, naixements i batejos a punta pala. Mira, ara el darrer bessonà i tot. Ja em diràs si això no és "aròtica". Ara la gent diu que com és el de les escoles és que vol fer-se parvulari particular.
- Millor així, i que no siga el del cementeri. Totes eixes parladores tenen molt de "cuento".
- Per a "cuento" el que els diuen a eixe grupet que quan van a les processons van sempre juntets en tirereta, apegadets a la mà dreta, i la gent ja els diu "els siete nanitos".
- Puis deuen haver perdut a la Blancaneus. Millor serie que els digueren "la guerra de las galasias" perquè com no van mai per l'Ajuntament els passen totes altes, no s'enteren mai de res i després pissen fora de test.
- Xica i parlant d'això. El cas va ser la vinguda de D. Manuel el dels cigrons, un poquet abans de les eleccions.
- Qué vas anar també a festejar-lo?
- Clar, amb la meua amiga Carrassioneta que diu que de "faratelos" no vol perdre's ni un. Voràs: va arribar a la plaça i para més lluny d'on estaven aguantant-lo i, alal tots corre que te corre. Aplaudiments, tots vinga a l'uquit i ell la mar de satisfet saludant, i tots més contents que unes Pasqües. No més faltaven colomets per a parèixer la processó de l'Encuentro, que la Banda ja estava allí tocant i de traques ne van tirar. Lo més graciós era com tots se li acostaven a refregar-se com si estigueren guanyant el Jubileu. I després per portar-lo al casal que el tenien a dos cantons el van fer rodar per mitja vila.
- Ai, ja vorem que farien els que manen si vingueren algun peix gros dels seus, que a estos encara els agraden més els com-

- boixos i "faratelos". Ja voràs d'ací que acaben com se farten de fer "unaguracions" per tot el poble.
- Xica, si ho han treballat, que s'ho lluixquen. Encara que ens facen pagar alguna contribucioneta, si el poble ho guanya no em sap malament.
- Per a "faratelo" de veritat la presentació de la Reina al més de maig, que va ser fora de temps i a hora de concejal.
- Xic, jo no vaig anar perquè ho van fer un dia fora de festes, però ho vaig sentir per la radio i va ser de lo més coent. Ho va transmetir una locutora que deuria ser filipina perquè del poble no en sabia ni pruna, però de la tia eixa de les rajoletes no va parar de dir coses. I quins deslligos, marededéu! "Ara suben a l'esenario los maseteros vestidos de color roco", "Ara les fican la banda a les falleras", "Esta musiquita que han sentido era l'himno del pueblo". Donava vergonya.
- Ai, senyor! Bona impressió se n'endurien els dels cors de la televisió! Em sembla que de la fila nou cap enrera ningú no se va enterar de res.
- Xica, més val no criticar lo d'enguany, que ja has vist el que ha passat amb els programes.
- Ai, sí, millor. Xica, ja que estem a l'Ermita, tu vas a donar alguna cosa per al Museu de coses antigues que diuen que faran ací?
- Clar, ja tint feta una bona replegueta per si els fan falta que això serà bonico que ho fem entre tots. Així, entre la coveta, les rajoletes antigues, el museu i la vitrina on deixaran les coses de la Marededéu, tindrem ací lo millor del poble.
- Segur que posaran ací lo de la Marededéu? Vols dir que ho amollaran?
- Xé, i a on millor puguera estar? Ací està la Gracieta i al seu costat tot el que li pertoca
- Ho creuré quan ho veja. Ja tornaré quan passen les festes.
- Ja vindrem les dos juntes. Ara, a divertir-nos, que tot vaja bé, que ningú mane més del que deu, que ningú no s'aprofite del càrrec i que tots, si tenim sort, puguem vore el bou.
- Això, això, Rosarito, bones festes i fins altra que ja tinc ací el meu nebot que ha vingut per tornar-me al poble.
- Bones festes per a tots, Conxa.

Conxa i Rosarito

British Studio

Pamela Hazell

CLASES *de* INGLES

CALLE PEDRO III - 1 ENTLO.
VILA-REAL